

010NURSE

Interview met Marjon ter Harmsel

Kun je jezelf voorstellen?

Ik ben Marjon ter Harmsel, oncologieverpleegkundige in het Maasstad Ziekenhuis in Rotterdam-Zuid. Na ruim 20 jaar als HR-adviseur te hebben gewerkt, besloot ik het roer om te gooien en heb ik de switch gemaakt naar (oncologie)verpleegkundige. Ik heb meegelopen op verschillende afdelingen in de zorg en in contact gekomen met mijn huidige afdeling. Ik werk nu twee jaar met heel veel plezier in het team oncologie-hematologie.

Waarom heb je gekozen voor de switch van HR naar verpleegkunde?

Ik koos destijds voor het HR-vak omdat ik heel graag met mensen in contact ben. Op de middelbare school wilde ik al verpleegkundige worden, maar toen ik een keer flauwviel tijdens het ziekenbezoek van een familielid heb ik een baan in de medische wereld maar even losgelaten. Ik koos voor Human Resources en werkte jarenlang voor organisaties in de GGZ en het hoger onderwijs. In mijn werk werd de focus op mensen echter steeds minder, moest ik reorganisaties uitvoeren in een adviserende rol. Daar kreeg ik steeds minder energie van, dus op mijn 40e besloot ik het roer om te gooien en ben ik de opleiding Verpleegkunde gaan doen. Toen bleek gelukkig al gauw in mijn stages dat ik prima tegen acute situaties kan. Ik reageerde heel anders dan op mijn 16e. Ik ben helemaal op mijn plek in dit vak. Het geeft mij veel voldoening om mensen te kunnen helpen en mijn waarde toe te voegen als verpleegkundige met de zorg die ik kan verlenen. Ik heb geleerd dat mijn werkplezier heel erg samenhangt met deze meerwaarde die ik kan geven in het leven van iemand anders. Daarnaast werk ik in een fijn team en blijf ik iedere dag leren in de praktijk en van mijn collega's. Je medische kennis wordt iedere week groter. Dat geeft ook energie! Ik blijf graag leren en dat hoort bij mijn vak als verpleegkundige. Ik ben nog steeds heel blij met mijn overstap.

Wat vind jij het mooiste aan jouw werk als verpleegkundige (in 010)?

Het Maasstad Ziekenhuis is een topklinisch ziekenhuis op Zuid met een zeer diverse en interessante patiëntenpopulatie. De diverse patiëntenpopulatie zorgt voor uitdaging, want je krijgt regelmatig te maken met mensen met een taalbarrière en beperkte gezondheidsvaardigheden. Hierdoor moeten we soms dingen op een andere manier uitleggen die past bij de patiënt. Soms met Translate, soms met handen en voeten, maar dat maakt het extra mooi als het lukt. Je doet ontzettend veel mensenkennis op en leert over andere culturen. Hoe mensen bijvoorbeeld aankijken tegen gezondheid en ziekte of kwaliteit van leven en over welke rituelen er zijn. Dit hele plaatje maakt dat ik mijn baan heel mooi en divers vind.

Ik houd ook van de no nonsens mentaliteit in 010. Wij zijn echt van het aanpakken. Ik vind het fijn dat we effectief en duidelijk zijn in onze communicatie. Wat we snel kunnen regelen, regelen we snel. Er is geen hiërarchie onder collega's. Er is duidelijkheid en gelijkwaardigheid in onze communicatie, dat maakt iedereen heel toegankelijk. Het zorgt er ook voor dat we samen snel kunnen schakelen. We gaan ook altijd naast de patiënt staan en op een laagdrempelige manier het gesprek aan.

De oncologie als specialisme vind ik heel boeiend. De verpleegkundige zorgverlening is technisch uitdagend. Daarbij geef ik in elke dienst psychosociale begeleiding aan oncologische en hematologische patiënten in diverse stadia van hun ziekteproces. Ik kom dan dichtbij de patiënt en zijn netwerk. Als verpleegkundige en patiënt ben je vaak samen op weg naar het doel om zo goed mogelijk georganiseerd weer naar huis, naar de revalidatie instelling of de hospice te kunnen. Soms is het hospice niet meer haalbaar en komt de patiënt bij ons te overlijden. Bijvoorbeeld omdat iemand wordt ingehaald door een ziekte en niet meer overgeplaatst kan worden. Als dit gebeurt, dan doen we ons best om de zorg zo goed mogelijk te organiseren en ervoor te zorgen dat alles zoveel mogelijk naar de wensen van de patiënt verloopt.

Dit werk kun je alleen vanuit echte aandacht en aanwezigheid doen; nabij zijn, observeren, luisteren en het gesprek voeren. Tijdens zorgmomenten kom je veel te weten. In presentie en nabijheid kun je doelen bereiken en je verpleegkundig leiderschap inzetten. Het kan bijvoorbeeld gebeuren dat je signaleert dat iemand niet verder wil met behandeling, maar dat de familie van de patiënt dat wel wil. In die situatie is het belangrijk om het gesprek te voeren met de patiënt en te luisteren naar wat diens wensen zijn. Als een patiënt op ziet tegen een familiegesprek bijvoorbeeld, vraag ik altijd even wat de patiënt wil dat ik voor hem/haar ga doen in dat gesprek. Soms hoor je dan: "Als je merkt dat ik het lastig vind om het goed onder woorden te brengen, help me dan om het te verwoorden voor mijn familie". Daar help je iemand dan bij. Voor mij is verpleegkundig leiderschap dat je het zorgproces van een patiënt van begin tot eind overziet en faciliteert. Je zorgt voor overzicht en begrijpt de belevingswereld van de patiënt. Vanuit die insteek heb je werkelijke verbinding met mensen en kunnen zij stappen zetten die bij hen passen. Dit mooie werk doe ik in een gedreven en enthousiast team en in nauwe samenwerking met artsen, specialisten en het Team Ondersteuning Palliatieve Zorg. Dit alles maakt het werk van een oncologieverpleegkundige voor mij elke dag weer heel interessant en waardevol!

"Ik houd van de no nonsens mentaliteit in 010. Wij zijn echt van het aanpakken. Ik vind het fijn dat we effectief en duidelijk zijn in onze communicatie. Wat we snel kunnen regelen, regelen we snel."

Van wie heb jij zelf ooit een belangrijk brokje wijsheid gekregen voor in de praktijk?

In het team oncologie-hematologie werken we nauw met elkaar samen. Ik heb vanaf mijn leerlingentijd op de oncologie heel veel brokjes wijsheid verzameld van mijn collega-verpleegkundigen en oncologen. Twee adviezen zijn mij altijd bijgebleven. Eén tip kwam van een oncologieverpleegkundige. Zij vertelde me om altijd op mijn verpleegkundige intuïtie en niet-pluis gevoel te vertrouwen. Dat heeft me al op heel veel momenten besluitvaardig gemaakt en geleid tot adequate interventies. Aan dat advies denk ik meerdere keren per week.

En van één van onze oncologen heb ik heel waardevolle feedback en bemoediging gekregen in een patiënt situatie waarin het erom spande. Waar ik aanvankelijk twijfelde of ik toch niet wat over het hoofd had gezien, onderbouwde ze met haar medische expertise dat ik de juiste zorg had gegeven en niet aan mezelf moet twijfelen. Dat helpt zo enorm als je nog aan het begin van je verpleegkundige loopbaan staat. Het brokje wijsheid wat ik uit die situatie meenam is dat je mag vertrouwen op je verpleegkundige blik. Neem je onderbuikgevoel altijd serieus.

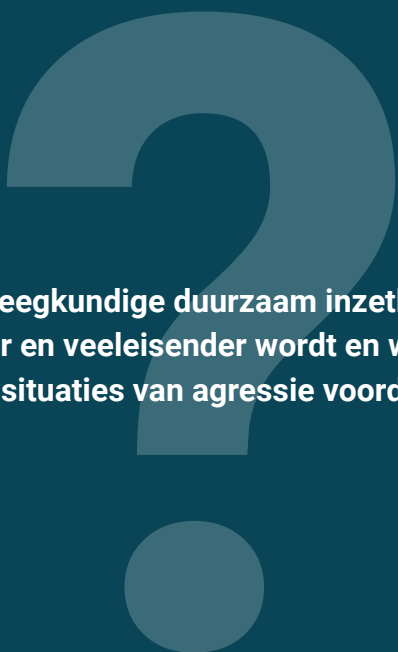
Wat zou je zeggen tegen een collega die juist wél vaak twijfelt aan zichzelf? Blijf bij je eigen intuïtie, die klopt vaak. Je kiest niet voor niks voor dit vak. Het is een belangrijke graadmeter. Twijfel je ergens aan? Je hebt niet voor niks je team, vraag het aan je collega's. Ga bij twijfel altijd klankborden.

Welk brokje wijsheid wil jij delen met andere (Rotterdamse) verpleegkundigen?

Zorg ervoor dat je helder hebt wat voor de patiënt in zijn/haar ziekteproces het meest belangrijk is. Wij hebben daar in het Maasstad een [proactieve zorg tool](#) voor die heel handig en bruikbaar is in het gesprek met de patiënt. Hiermee kun je overzien waar de patiënt staat in alle dimensies; fysiek, sociaal, psychisch en spiritueel. Het doel van de tool is om de patiënt zo goed mogelijk te begrijpen en bij te staan in diens ziekteproces. De tool helpt om proactieve zorg te structureren en om het per dimensie kort en bondig woorden te geven. Alle zorgverleners van een patiënt kunnen zo actuele informatie bundelen om de zorg voor een patiënt zo goed mogelijk aan te laten sluiten.

Vanuit verbinding met de ander kom je altijd verder. Door naast de patiënt te gaan staan met al jouw aandacht (presentie), door te observeren, te luisteren en het goede gesprek met de ander heb je werkelijke verbinding en kunnen mensen stappen zetten. Of het nu de patiënt, zijn familie of je collega is. Dit is de enige manier om samen doelen te bereiken.

Welke vraag wil jij graag stellen aan de volgende verpleegkundige die wij interviewen?

“Hoe blijf je als verpleegkundige duurzaam inzetbaar in een omgeving die steeds hectischer en veeleisender wordt en waarbij er zich steeds meer situaties van agressie voordoen? ”

De vraag die voor jou is achtergelaten: “Op welke manier betrek jij mantelzorgers zodat zij een belangrijke rol kunnen spelen in het herstelproces van de patiënt, zonder dat ze zichzelf voorbijlopen?”

Dat is een mooie vraag, want wij zien best veel overbelaste mantelzorgers. Op het moment dat een patiënt bij ons wordt opgenomen, zien we regelmatig naasten die last hebben van fysieke klachten, slaapgebrek en stress. Dit is dan ontstaan omdat zij (te)veel ballen in de lucht hebben moeten houden. Negen van de tien mantelzorgers bagatelliseren hun eigen rol ook een beetje. Dan geven ze aan dat zij het zorgen voor hun geliefde vanzelfsprekend vinden en dat ze het allemaal graag doen. Dit is natuurlijk waar, maar we zien ook aan een mantelzorger als diegene heel erg moe is. Of we horen in een gesprek dat iemand niet zo veel tijd voor zichzelf heeft om ook te ontspannen. Ook in deze situatie komt het voor ons als verpleegkundigen neer op signaleren, naast de mantelzorger gaan staan, aandachtig luisteren en kijken waar iemand het meest mee geholpen is.

Om overbelasting bij mantelzorgers te voorkomen of verlichten, vraag ik altijd eerst even één op één of mijn waarneming klopt dat het teveel is voor iemand. Als dit zo is, dan probeer ik altijd om mee te denken. Ik vraag bijvoorbeeld of er mensen in het netwerk van de mantelzorger zijn die (extra) kunnen helpen en of er al is nagedacht over thuiszorg. Ik stel ook vaak voor om een ambulante oncologieverpleegkundige in de thuissituatie te laten langskomen. Dat is een hele mooie vorm van zorg die we in Nederland hebben die vanuit de zorgverzekering wordt vergoed. Een oncologische patiënt mag twaalf keer in zijn ziekteproces een [ambulante oncologieverpleegkundige](#) thuis langs laten komen. Deze verpleegkundige kan de thuissituatie monitoren en de zorg heel snel opschalen als dat nodig blijkt. Zo kun je voorkomen dat iemand onnodig weer in het ziekenhuis terecht komt en thuis naar wens wordt verzorgd. Veel patiënten en mantelzorgers weten niet dat dit een mogelijkheid is, maar ze staan er bijna altijd voor open. We horen later ook vaak terug dat zij er erg veel aan hebben gehad.

“

**Vanuit verbinding met
de ander kom je altijd
verder.**

Deel jouw brokjes wijsheid als verpleegkundige in de volgende 010NURSE-interview

Vanuit 010NURSE zetten we dit jaar regelmatig een Rotterdamse verpleegkundige in het zonnetje met een mooi interview op onze website en social media. Lijkt het jou ook leuk om hieraan mee te werken? Of heb jij een collega van wie je ontzettend veel hebt geleerd en die een podium verdient? Wij horen graag van je!

Voor meer informatie kun je contact met ons opnemen via het [contactformulier](#) op onze website of stuur een e-mail via info@010nurse.nl.

Over 010NURSE

010NURSE is een kennisnetwerk voor Rotterdamse verpleegkundigen. Samen vangen en delen we de beste tips, tools en best practices van onze stad. Verpleegkundig leiderschap staat centraal in alles wat we doen.

- We geven Rotterdamse verpleegkundigen een podium in mooie interviews
- We helpen zorgafdelingen met duurzame kennisdeling
- We delen de beste brokjes wijsheid uit de praktijk op onze website en social media

Wil jij ook een brokje wijsheid delen in een interview of samen met jouw afdeling aan de slag met onze 010NURSE workshop? Neem dan contact met ons op.

info@010nurse.nl

www.010nurse.nl

[@010nurse](#)

[@010nurses](#)

In samenwerking met

Erasmus MC

Create4Care

Hogeschool Rotterdam

Het Oogziekenhuis Rotterdam

Maasstad Ziekenhuis

Wisbits

blendIN solutions